

Bil je odličen učitelj in priljubljen sogovornik. Glasbeno zelo nadarjen. Ustvarjalen v različnih področjih, naravoslovec, fotograf in modelar, izumitelj učil, tamburaš in zborovodja, igravec in režiser, gornik in alpinist, v prostem času pa tudi astronom amater. Prinašal je lepote z gora in navdušenje z zvezdnega neba. Tako vsestranski je bil dolgoletni predmetni učitelj in ravnatelj OŠ Bohinjska Bistrica.

Egon Mihelič kot ljubiteljski astronom

Egon Mihelič je živel polno življenje s široko odprtimi očmi. Znal je občudovati in rad imeti naravo, tako zemljo okrog sebe, kakor tudi vesolje nad seboj. Znal je gledati in videti, opaziti in pojasniti, če pomislimo le na astronomske stvari. Znanje je strastno razdajal mladim in vsem, ki so želeli sprejemati informacije iz njegove bogate zakladnice učenosti in modrosti.

EGON MIHELIČ (1914 - 2004) vzgojitelj in mentor mlade generacije

Egon Mihelič (Trst, 1914–Bohinj, 2004), velik ljubitelj gora in zvezdnega neba.

Egona Miheliča sem osebno poznal. Nekaj časa sem se z njim dopisoval, predvsem v zvezi z opazovanjem prekrivalne spremenljivke U Kefeja. Dvakrat sem ga skupaj z ženo Stano obiskal na njegovem domu v Bohinjski Bistrici in se prijetno in živahno pogovarjal o astronomiji. Obiska in pogovora je bil zelo

vesel. Redno je prihajal na sestanke Astronomske sekcije Prirodoslovnega društva Slovenije in včasih tudi kaj zanimivega povedal o svojih astronomskih dosežkih, na primer o svojih fotografijah zvezdnega neba, na kar je bil zelo ponosen. Bil je tudi marljiv član Astronomskega društva Javornik.

Iz Doline pri Trstu ga je po osnovni šoli življenjska pot vodila v Jugoslavijo. Učiteljišče je končal v Ljubljani, prvo službeno mesto učitelja pa nastopil v Sv. Lenartu v Slovenskih Goricah. Leta 1941 ga je tu zatekla nemška okupacija. Nemci so mlado tričlansko družino Mihelič vrgli iz stanovanja, skurili njihove knjige in družini dali pol ure časa, da se odselijo. Nato je do leta 1942 učil v Fari – Vasi ob Kolpi, od koder je odšel v partizane. Ranjen je preživel Roško ofenzivo, kar ga je telesno in psihično zelo pretreslo. Po vojni je ponovno kratek čas učil v Slovenskih Goricah, potem pa sta skupaj z ženo, Frido ki je bila tudi učiteljica, dobila prosti delovni mesti v Bohinju in odšla tja. Lepote Bohinjskega jezera in okoliških gora so ga povsem prevzele. Ljubljennem Bohinju se ni mogel več odreči. Tako je do konca svojega plodnega življenja ostal v njegovem prijetnem objemu.

Egon Mihelič je poleg vseh svojih številnih dejavnosti in odgovornosti na šoli še vodil astronomski krožek. Pogosto je učence popeljal pod zvezdno nebo, jim razkazoval in razlagal zvezde in jih navduševal nad nočno zvezdno lepoto narave. Veliko je zvezde opazoval tudi sam. Včasih je jemal svoj daljnogled celo na Vogel in od tam opazoval.

Pridno je zbiral stare ljudske astronomske izraze. Imena zvezd in ustna izročila o zvezdah iz različnih bohinjskih vasi je skrbno zapisal, dokumentiral in deloma opremil z risbami. Kot že rečeno, ukvarjal se je tudi z astrofotografijo. Treba je bilo videti njegov astronomski album, v katerem je imel zbrane in lično urejene številne lastne fotografije zvezdnega neba.

Na drugem astronomskem taboru poleti 1979 smo prvič opazovali prekrivalne spremenljivke, med njimi *U Kefeja*. Za to opazovanje je zvedel tudi Egon, in sicer jeseni 1979 na rednem mesečnem sestanku Astronomskega društva Javornik. Bil je navdušen. Omenil mi je, da še ni nikoli opazoval spremenljivke in da bi bilo zanj opazovati *U Kefeja* veliko doživetje in poseben izziv. O tej zvezdi sem mu potem poslal osnovne podatke. Kmalu nato sem že prejel sporočilo, da jo je izsledil, opazoval, fotografiral in ugotovil spremembo njenega sija (gl. sliko). To je bil za tisti čas kar omembe vreden dosežek amaterske astronomije pri nas.

Vsestransko ustvarjalen Egon Mihelič je za svoje delo prejel številna priznanja in nagrade, tako Red dela 3. stopnje, Zlato značko Planinske zveze Slovenije in Jugoslavije, Bronasto Kidričevo plaketo Ljudske tehnike Slovenije, Odličje svobode z zlatim vencem Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije, Bronasto značko Turistične zveze Slovenije, Žagarjevo nagrado

(1977) kot najvišje slovensko priznanje učiteljem, leta 2000 pa postal skupaj s svojo ženo Frido še častni občan Občine Bohinj.

Takole je Egon Mihelič ugotovil spremembo sija prekrivalne spremenljivke U Kefeja. Spremenljivko je fotografiral v dveh različnih časih: prvič 28. 10. 1980 zvečer, ko je svetila z običajnim sijem $6,8^m$ (slika levo), in drugič 6. 1. 1981, okoli 21. ure, ko je bila blizu minima sija $9,2^m$ (slika desno).

Egon Mihelič je kot osebnost s svojim širokim delovanjem in delom zapustil številne prijetne, globoke in neizbrisne sledi v bohinjskih učencih in tudi pri tistih, ki smo ga osebno poznali in se ga radi z veseljem spominjamo.

Kranj – Zlato Polje, 17. 11. 2016

Marijan Prosen